

**СУДДЯ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

вул. Жилянська, 14, Київ, 01033

Міністрові юстиції України

Герману ГАЛУЩЕНКУ

Шановний пане міністре!

На розгляді Другого сенату Конституційного Суду України перебуває справа за конституційною скаргою Самборської Тетяни Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів статті 309, пункту 2 частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України.

Відповідно до приписів частини четвертої статті 59 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та для забезпечення повного й об’єктивного розгляду справи прошу Вас висловити позицію стосовно порушених у конституційній скарзі питань.

Додаток: копія конституційної скарги (витяг) на 25 арк.

З повагою

суддя-доповідач

Сергій РІЗНИК

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001
тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83
E-mail: callcentre@ca.minjust.gov.ua,
themis@ca.minjust.gov.ua,
Web: <http://www.minjust.gov.ua>,
код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Конституційний Суд України

Міністерство юстиції України у зв'язку з листами судді Конституційного Суду України Олега Первомайського та судді Сергія Різника розглянуло конституційні скарги Тетяни Самборської і в межах компетенції повідомляє.

У своїх конституційних скаргах Тетяна Самборська зазначає про обмеження прав, гарантованих статтями 3, 8, 21, 22, 55, 58, 59, 62, 63, 64, 129 Конституції України, у зв'язку з чим просить визнати не конституційними:

абзац другий частини п'ятої розділу I Закону України від 08 грудня 2023 року № 3509-IX «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури» (далі – Закон № 3509);

абзаци другий – четвертий частини четвертої розділу I Закону № 3509;

частину шосту розділу I Закону № 3509;

частину сьому розділу I Закону № 3509;

абзац третій частини дев'ятнадцятої розділу I Закону України від 15 березня 2022 року № 2137-IX «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та Закону України «Про електронні комунікації» щодо підвищення ефективності досудового розслідування «за гарячими слідами» та протидії кібератакам» (далі – Закон № 2137);

частини першу, другу статті 303 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК);

частини першу – третю статті 309 КПК;

частини першу, другу статті 392 КПК;

пункт 1 частини другої статті 428 КПК.

Варто зазначити, що згідно з інформацією, викладеною на офіційному вебсайті Конституційного Суду України, 17 вересня 2025 року Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у своєму рішенні № 140-1(I)/2025 та Другий сенат Конституційного Суду України у своєму рішенні № 30-у(II)/2025 відмовили у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тетяни Самборської щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 392 КПК, частини восьмої статті 615 КПК у редакції Закону України «Про внесення змін до Кримінального

СЕД АСКОД

Міністерство юстиції України

№ 22778/185860-22-25/11.1.1 від 18.02.2026

Підписувач Сугак Людмила Петрівна

Сертифікат 382367105294AF9704000000F08B0100F0112304

Дійсний з 02.07.2025 10:11:05 по 02.07.2026 10:11:05

Конституційний Суд України
12 / 305 від 19.02.2026

процесуального кодексу України та Закону України «Про електронні комунікації» щодо підвищення ефективності досудового розслідування «за гарячими слідами» та протидії кібератакам» від 15 березня 2022 року № 2137-IX, частини першої статті 219, пункту 208 розділу XI «Перехідні положення» КПК у редакції Закону № 3509, абзацу четвертого пункту 4, абзацу другого пункту 5, пункту 6 розділу I Закону № 3509 на підставі пункту 4 статті 62 Закону України «Про Конституційний Суд України» – неприйнятність конституційної скарги.

Щодо неконституційності положень частин першої, другої статті 303 КПК

В обґрунтування неконституційності частин першої, другої статті 303 КПК заявниця, зокрема, зазначає, що оспорювані положення обмежили її право оскаржити бездіяльність слідчого (прокурора) щодо виконання обов'язку закрити кримінальне провадження у зв'язку із закінченням строку досудового розслідування.

Частиною першою статті 303 КПК встановлено вичерпний перелік рішень, дій чи бездіяльності слідчого, дізнавача або прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, та умови такого оскарження.

Частина друга статті 303 КПК передбачає, що скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314–316 КПК.

Зазначені положення зачіпають права, гарантовані статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) (право на справедливий суд) та статтею 13 Конвенції (право на ефективний засіб правового захисту).

В аспекті обставин конституційної скарги слід зауважити, що відмова слідчого судді у відкритті провадження з розгляду скарги заявника на бездіяльність прокурора щодо закриття кримінального провадження згідно з правовими нормами, які втратили чинність, є питанням тлумачення національного законодавства та особливостей застосування закону в часі щодо подій, які відбулись в минулому, що є компетенцією національних судів.

Європейський суд з прав людини (далі – Європейський суд) визнавав у своїй прецедентній практиці, що яким би чітким не було сформульоване правове положення, у будь-якій правовій системі, включаючи кримінальне право, існує неминучий елемент судового тлумачення. Завжди існуватиме потреба у з'ясуванні сумнівних моментів і адаптації до мінливих обставин (див. пункт 141 рішення у справі «Kafkaris v. Cyprus» від 12 лютого 2008 року [ВП], заява № 21906/04).

З огляду на загальний принцип, відповідно до якого саме національні суди мають першими тлумачити внутрішнє право, Європейський суд вважає, що він повинен ставити під сумнів їхні висновки тільки у випадку очевидного порушення такого законодавства (див. пункт 98 рішення у справі «Soëme and Others v. Belgium» від 22 червня 2000 року, заява № 32492/96 та інші).

Слід зазначити, що чинною редакцією статті 219 КПК встановлено строки досудового розслідування, що обчислюються з моменту повідомлення особі про підозру.

Пунктом 10 частини першої статті 284 КПК передбачено, що кримінальне провадження закривається в разі, якщо «після повідомлення особі про підозру

закінчився строк досудового розслідування, визначений статтею 219 КПК, крім випадку повідомлення особі про підозру у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину проти життя та здоров'я особи».

Відповідно до положень статей 36, 40, 401 КПК прокурор, слідчий, дізнавач уповноважений закривати кримінальне провадження, зокрема за наявності підстав, передбачених статтею 284 КПК.

Згідно з позицією Європейського суду не виникає жодного питання про перешкоджання доступу до суду, якщо учасник судового розгляду, представлений адвокатом, вільно порушує справу в суді, подає до нього свої аргументи та апеляції на його рішення, які вважає за доцільне (див. пункт 64 рішення у справі «Matos e Silva, Lda., and Others v. Portugal» від 16 вересня 1996 року, заява № 15777/89).

Так, згідно з пунктом 1 частини першої статті 303 КПК:

«1. На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора:

1) бездіяльність слідчого, дізнавача, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неповерненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 цього Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений цим Кодексом строк, – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна, іншою особою, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування;».

Також відповідно до положень частини третьої статті 314 КПК:

«3. У підготовчому судовому засіданні суд має право прийняти такі рішення:

...

2) закрити провадження у випадку встановлення підстав, передбачених пунктами 5–8, 10 частини першої або частиною другою статті 284 цього Кодексу;».

Більше того згідно з абзацом другим частини сьомої статті 284 КПК:

«Якщо обставини, передбачені пунктами 5–9, 9¹, 10 частини першої цієї статті, виявляються під час судового провадження, а також у випадку, передбаченому пунктами 2, 3 частини другої цієї статті, суд постановляє ухвалу про закриття кримінального провадження.».

Таким чином, особа, права чи законні інтереси якої обмежуються на стадії досудового розслідування, має право оскаржити бездіяльність слідчого, дізнавача, прокурора у разі нездійснення ними процесуальних дій, які вони зобов'язані вчинити у визначений строк. Крім того, сторона захисту вправі подати клопотання про закриття провадження у зв'язку із закінченням строку досудового розслідування на підготовчому судовому засіданні, а також на будь-якій стадії судового провадження, якщо такі обставини виявляються під час судового провадження.

За таких обставин положення частин першої, другої статті 303 КПК не перешкоджають ефективному правовому захисту та доступу до суду у зв'язку з бездіяльністю слідчого, дізнавача, прокурора щодо закриття кримінального провадження та відповідають вимогам статей 6 і 13 Конвенції.

Щодо неконституційності положень частин першої – третьої статті 309, пункту 2 частини другої статті 428 КПК

У конституційній скарзі заявниця зазначає про неконституційність положень статті 309, пункту 2 частини другої статті 428 КПК у зв'язку з тим, що оспорювані положення обмежили її право оскаржити, у тому числі в касаційному порядку, ухвалу слідчого судді про встановлення строку для ознайомлення з матеріалами досудового розслідування, після спливу якого сторона кримінального провадження вважається такою, що реалізувала своє право на доступ до матеріалів.

Аналізуючи вказану норму на відповідність частинам першій, другій статті 3, частинам першій – третій статті 8, статті 21, частинам першій – третій статті 22, частинам першій, другій, шостій статті 55, частині першій статті 59, частині другій статті 63, частинам першій – третій статті 129 Конституції України, доцільно зазначити, що Конституція України (статті 55, 129) гарантує право на судовий захист і апеляційний перегляд та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення, але не вимагає можливості оскарження кожного процесуального рішення на будь-якій стадії.

Аналіз статті 309 КПК засвідчує, що її положення відповідають принципу правової визначеності, недискримінації, забезпечення прав і свобод людини, адже встановлюють чіткий, вичерпний перелік ухвал, які підлягають оскарженню, що унеможливорює довільне або вибіркове застосування норм.

Крім того, саме по собі таке обмеження оскарження забезпечує оперативність досудового розслідування та є інструментом процесуальної економії і ефективності правосуддя, оскільки запобігає існуванню умов для штучного затягування досудового розслідування та порушення балансу між інтересами сторін і публічним інтересом у розкритті злочинів. Установлені статтею 309 КПК обмеження відповідають принципу пропорційності, оскільки передбачено подальший судовий контроль (сторона захисту може подати відповідні клопотання та заперечення під час підготовчого провадження в суді).

Згідно з пунктом 2 частини другої статті 428 КПК:

«2. Суд касаційної інстанції постановляє ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження, якщо:

...

2) з касаційної скарги, наданих до неї судових рішень та інших документів вбачається, що підстав для задоволення скарги немає.».

Стаття 6 Конвенції, що гарантує право на справедливий суд, проголошує:

«1. Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

...

3. Кожний обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення має щонайменше такі права:

- а) бути негайно і детально поінформованим зрозумілою для нього мовою про характер і причини обвинувачення, висунутого проти нього;
- б) мати час і можливості, необхідні для підготовки свого захисту;
- ... ».

Як зазначав у своїй діяльності Європейський суд, навіть якщо основною метою статті 6 Конвенції щодо кримінального провадження є забезпечення справедливого судового розгляду «судом», компетентним встановлювати обґрунтованим «будь-яке кримінальне обвинувачення», з цього не випливає, що ця стаття не застосовується до досудового розслідування. Таким чином, стаття 6 Конвенції, особливо її пункт 3, може бути актуальною до того, як справу буде передано до суду, якщо і тією мірою, якою справедливість судового розгляду може бути серйозно порушена початковим невиконанням її положень (див. пункт 76 рішення у справі «Dvorski v. Croatia» від 20 жовтня 2015 року [ВП], заява № 25703/11).

Право на змагальний суд відповідно до пункту 1 статті 6 Конвенції означає, що у кримінальному провадженні як обвинувачення, так і захист повинні мати можливість ознайомитися та прокоментувати зауваження, подані іншою стороною, та докази, надані нею. Можуть бути можливими різні способи, за допомогою яких національне законодавство може виконати цю вимогу. Однак, який би метод не був обраний, він повинен гарантувати, що інша сторона буде обізнана про подані зауваження та матиме реальну можливість прокоментувати їх (див. пункт 175 рішення у справі «Huseyn and Others v. Azerbaijan» від 26 липня 2011 року, заява № 35485/05 та інші).

Європейський суд у своїй практиці неодноразово встановлював порушення вимог пункту 3 (b) статті 6 Конвенції у зв'язку з відсутністю у заявників достатнього часу і можливостей для ознайомлення з матеріалами з приводу характеру і причин обвинувачення (див. рішення у справах «Веренцов проти України» від 11 квітня 2013 року (заява № 20372/11), «Іглін проти України» від 12 січня 2012 року (заява № 39908/05), «Суслов та Батікян проти України» від 06 жовтня 2022 року (заява № 56540/14) тощо).

Однак варто наголосити, що частиною десятою статті 290 КПК передбачено встановлення слідчим суддею за клопотанням сторони кримінального провадження строку для ознайомлення з матеріалами, з урахуванням обсягу, складності матеріалів та умов доступу до них, у разі зволікання при ознайомленні з матеріалами, до яких надано доступ. Крім того, цією ж частиною статті 290 КПК передбачено належне повідомлення сторін кримінального провадження про місце та час проведення судового засідання з розгляду клопотання про встановлення строку для ознайомлення з матеріалами.

Стаття 6 Конвенції передбачає здійснення судового розгляду протягом розумного строку, але також вона закріплює і більш загальний принцип належного здійснення правосуддя, тому слід віднайти справедливий баланс між різними аспектами цієї основоположної вимоги (див. пункт 39 рішення у справі «Boddaert v. Belgium» від 12 жовтня 1992 року, заява № 12919/87).

Як зазначав Європейський суд, згідно з пунктом 1 статті 6 Конвенції заходи, що обмежують права сторони провадження, є допустимими, якщо вони не впливають на саму сутність цих прав. Для цього будь-які труднощі, спричинені стороні-заявнику обмеженням її прав, повинні бути достатньо збалансовані в процедурах, що застосовуються судовими органами (див. пункт 59 рішення у справі «Alexandru-Radu Luca v. Romania» від 14 червня 2022 року, заява № 20837/18).

У справі «Alexandru-Radu Luca v. Romania» заявник, зокрема, скаржився за статтею 6 Конвенції у зв'язку з тим, що він був позбавлений можливості оскаржити рішення судді попереднього провадження до апеляційного суду. Європейський суд у своєму рішенні зауважив, що оскільки заявник зміг повторити всі свої аргументи щодо наявних доказів у суді першої інстанції і ніщо не вказує на те, що це провадження не відповідало всім гарантіям, викладеним у статті 6 Конвенції, – Європейський суд не готовий надавати жодної ваги неможливості, про яку стверджує заявник, належним чином оскаржити рішення судді попереднього провадження в Апеляційному суді. Беручи до уваги викладене, не можна стверджувати, що заходи та рішення, прийняті під час досудового провадження, у своїй сукупності настільки послабили позицію заявника, що подальше провадження, спрямоване на вирішення питання по суті висунутого проти нього кримінального обвинувачення, стало несправедливим (див. пункти 75, 76 рішення у справі «Alexandru-Radu Luca v. Romania» від 14 червня 2022 року, заява № 20837/18).

Отже, строк для ознайомлення з матеріалами досудового розслідування встановлюється ухвалою слідчого судді з метою забезпечення судового розгляду «протягом розумного строку» у випадку зволікання при ознайомленні з матеріалами і зловживання правом з метою затягування кримінального провадження. Такий строк встановлюється з урахуванням обсягу, складності матеріалів та умов доступу до них.

Не зважаючи на те, що ухвала про встановлення строку для ознайомлення не підлягає оскарженню в апеляційному порядку, заперечення проти неї можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді.

Крім того, стаття 317 КПК передбачає, що:

«1. Документи, інші матеріали, надані суду під час судового провадження його учасниками, судові рішення та інші документи і матеріали, що мають значення для цього кримінального провадження, долучаються до обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотання про звільнення від кримінальної відповідальності і є матеріалами кримінального провадження (кримінальною справою).

2. Після призначення справи до судового розгляду головуючий повинен забезпечити учасникам судового провадження можливість ознайомитися з матеріалами кримінального провадження, якщо вони про це заявлять клопотання. Під час ознайомлення учасники судового провадження мають право робити з матеріалів необхідні виписки та копії.».

Також слід зазначити, що доводячи неконституційність пункту 2 частини другої статті 428 КПК, заявниця прямо не вказує, але фактично ототожнює

наявність дискреції касаційного суду з її «безмежністю» та потенційним зловживанням. Такий підхід є методологічно хибним і не відповідає сучасному розумінню правовладдя, згідно з яким дискреційні повноваження самі по собі не є несумісними з принципом верховенства права. Венеційська комісія у доповіді «Про верховенство права» (Report on the Rule of Law, CDL-AD(2011)003, ухваленій на 86-й пленарній сесії 25–26 березня 2011 року) прямо зазначає, що у складному сучасному суспільстві дискреція є допустимою та необхідною за умови, що вона обмежується законом, його метою та іншими складниками правовладдя, зокрема заборонаю свавільності, доступом до незалежного суду та застосуванням права у розумний і передбачуваний спосіб (пункти 12, 41, 45, 52). Несумісною з правовладдям є не дискреція як така, а необмежена або неконтрольована дискреція, позбавлена нормативних і процесуальних запобіжників від свавілля (пункти 45, 52).

Положення пункту 2 частини другої статті 428 КПК не наділяє Верховний Суд «безмежним процесуальним простором», оскільки рішення про відмову у відкритті касаційного провадження є процесуальним актом, що ухвалюється у формі та за підставами, прямо визначеними кримінальним процесуальним законом. Така модель відповідає підходу Венеційської комісії, згідно з яким доступ до правосуддя не виключає можливості встановлення процесуальних умов і фільтрів, якщо вони є передбачуваними, застосовуються не свавільно та не позбавляють особу сутнісного права на судовий захист (пункти 53, 54). При цьому касаційна інстанція за своєю природою не є ще одним рівнем повторного розгляду справи по суті, а покликана виконувати функцію забезпечення законності та єдності судової практики, що відповідає розумінню ролі найвищих судів у системі правовладдя (пункти 50, 54).

Посилання скажника на ризик «зловживань і порушень прав людини» є аргументом щодо можливих помилок правозастосування у конкретних справах, однак не доводить неконституційності самої норми. Венеційська комісія неодноразово наголошує, що принцип правовладдя вимагає оцінювати, чи містить норма правові межі, критерії та процедурні гарантії, а не абстрактну можливість її неправильного застосування (пункти 41, 45, 52). Сам по собі ризик помилкового або неоднакового застосування норми не означає її неконституційності. Положення пункту 2 частини другої статті 428 КПК не передбачає свавільної дискреції за своєю конструкцією, оскільки чітко визначає умови, за яких касаційне провадження може бути відкрито або відмовлено у його відкритті, та вбудовує ці рішення у формалізовану процесуальну процедуру. Таким чином, твердження про відсутність запобіжників є не правовим висновком, а припущенням, що не підтверджується змістом норми (пункти 41, 52).

Крім того, оспорюване регулювання узгоджується з принципом юридичної визначеності та передбачуваності права, який за висновками Венеційської комісії охоплює не лише чіткість і доступність норм, а й передбачуваність наслідків їх застосування та розумний розподіл процесуальних ролей та обсягу дискреційних повноважень між судовими інстанціями (пункти 44–46). Запровадження касаційних фільтрів слугує саме цій меті: учасник процесу може передбачити, що касаційний перегляд спрямований на вирішення системних

питань застосування права, а не на повторну оцінку фактичних обставин кожної п'ятої справи. Таким чином, доступ до касаційної інстанції ставиться у залежність не від суб'єктивного розсуду суду, а від змістовної якості касаційної скарги, зокрема від наявності в ній аргументів щодо помилки в тлумаченні норми права або необхідності забезпечення єдності судової практики (пункти 50–51).

Отже, хоча КПК не передбачено можливість оскарження ухвали слідчого судді про встановлення строку для ознайомлення з матеріалами досудового розслідування, заперечення проти такої ухвали можуть бути предметом розгляду суду під час підготовчого провадження. Крім того, право на ознайомлення з матеріалами кримінального провадження є гарантованим протягом усього часу

Варто також звернути увагу, що Конституційним судом України уже розглядалось питання відповідності Конституції України заборони оскарження в апеляційному порядку ухвали слідчого судді, а саме конституційності пункту 1 частини першої, частини третьої статті 309 КПК, і в Рішенні від 17 березня 2020 року № 5-р/2020 було констатовано відсутність суперечень положенням частини першої статті 8, частини першої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України. В пункті 2.2 мотивувальної частини вказаного рішення Конституційний Суд України вказав, що системний аналіз положень частини третьої статті 124, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України дає підстави вважати, що юрисдикція судів (зокрема першої та апеляційної інстанцій) поширюється на розгляд та вирішення по суті справ у юридичному спорі та кримінальному обвинуваченні, а також інших справ у передбачених законом випадках. Зазначені конституційні приписи спрямовані на забезпечення розумних строків розгляду справи судом (пункт 7 частини другої статті 129 Основного Закону України), оскільки апеляційний перегляд будь-якого процесуального судового рішення, яким не вирішується справа по суті, призведе до затягування судового процесу, а отже, до порушення розумних строків розгляду та вирішення по суті справи судом, що нівелює зміст права на доступ до правосуддя.

За таких обставин обмеження права на оскарження ухвали слідчого судді про встановлення строку для ознайомлення з матеріалами досудового розслідування в апеляційному і касаційному порядку не впливає на сутність права на справедливий суд щодо вирішення обґрунтованості висунутого проти нього кримінального обвинувачення і є збалансованим в процедурах, що застосовуються під час судового провадження. Таким чином, оскаржувані положення КПК не суперечать Конвенції та практиці Європейського суду.

**Заступник Міністра
з питань європейської інтеграції**

Людмила СУГАН

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001

тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83

E-mail: callcentre@ca.minjust.gov.ua,

themis@ca.minjust.gov.ua,

Web: <http://www.minjust.gov.ua>,

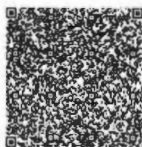
код згідно з ЄДРПОУ 00015622

ДОВІДКА

Видана про те, що відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2025 року № 1268-р «Про тимчасове покладення виконання обов'язків Міністра юстиції України на Сугак Л.П.» виконання обов'язків Міністра юстиції України тимчасово покладено на заступника Міністра юстиції України з питань європейської інтеграції **СУГАК Людмилу Петрівну**.

Начальник Управління персоналу

Наталія СОВА

СЕД АСКОД - Міністерство юстиції України

№ документа: 326/14.1-21/25 від 20.11.2025

Сертифікат: 382367105294AF9704000000D52801006D988603

Дійсний з: 17.02.2025 10:42:42 по 17.02.2026 10:42:42

Підписувач: Сова Наталія Петрівна

ПРОТОКОЛ
створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

Дата та час: 09:26:38 19.02.2026

Назва файлу з підписом: Довідка_т.в.о. 19.11.2025.doc.p7s

Розмір файлу з підписом: 18.8 КБ

Назва файлу без підпису: Довідка_т.в.о. 19.11.2025.doc

Розмір файлу без підпису: 34.0 КБ

Результат перевірки підпису: Підпис створено та перевірено успішно. Цілісність даних підтверджено

Підписувач: Сова Наталія Петрівна

П.І.Б.: Сова Наталія Петрівна

Країна: Україна

РНОКПП: 2746220985

Організація (установа): Міністерство юстиції України

Код ЄДРПОУ: 00015622

Час підпису (підтверджено кваліфікованою позначкою часу для підпису від Надавача): 13:56:25 20.11.2025

Сертифікат виданий: "Дія". Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг

Серійний номер: 382367105294AF9704000000D52801006D988603

Тип носія особистого ключа: Незахищений

Алгоритм підпису: ДСТУ 4145

Тип підпису: Удосконалений

Тип контейнера: Підпис та дані в окремих файлах (CAdES detached)

Формат підпису: З повними даними ЦСК для перевірки (CAdES-X Long)

Сертифікат: Кваліфікований

Версія від: 2026.02.09 13:00